

Elokuun 26

**Pyhien marttyyrien
Adrianoksen ja Natalian muisto.**

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat, 4.säv.

Kärsivällinen Adrianos, | nähtyäsi marttyyrien ylen kalliin taistelun ja urheat taistot | Sinä kävit omasta tahdostasi ja miehuullisin mielin kentälle | lihaa säälimättä jumalallisen rakkauden tähden. || Niin Sinä kävit läpi urheitten taistojen ja painoit alas vastustajan kulmat.

Autuas, urhea Adrianos, | vankilaan suljettuna, nahkaremmein piiskattuna, | kahleitten painamana ja taakkojen ahdistamana | Sinä puolisosi Natalian innostamana saavutit monien muiden marttyyrien kanssa || taivaalliset hyvydet.

Puoliso karkotti käärmeen neuvosta Adamin paratiisista, | mutta Natalia johdatti viisaasti Adrianoksen paratiisiin. | Pyhin puhe in hän kehotti ja opetti kestäämään taiston tuskat, || jotka tuottavat taivaallisen palkinnon ja iankaikkisen kunnian.

Kunnia... 1.säv. **Karian Efraimin runo.**

Jumalisen miehen into houkutteli Jumalaa rakastavan naisen kirkkaaseen kehotukseen, | sillä erinomainen Adrianos kävi loppuun kilvoituksen tien Natalian sanoille kuuliaisena. | Oi Jumalaa rakastavaa naista! | Ei hän tuottanut tuhoa, niin kuin Eeva Adamille, ja toimitti puolisolleen päättymättömän elämän. | Ylistäen häntä miehensä kanssa huutakaamme Kristukselle: || Anna pyhiesi esirukouksien tähden meille apusi.

Nyt... **Jumalansynnyttäjän stikiira, 1.säv.**

Oi puhdas, Sinun pyhä kuvasi jakaa ehtymättömästi parannuksia niille, | jotka sitä uskolla lähestyvät. | Katso minunkin sairauksieni puoleen, oi hyvä, armahda minun sieluani || ja paranna minun ruumiini.

Tai **kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 1.säv.**

Vapahtaja, minun Jumalani, kun puhdas synnyttjäsi näki puulla Sinut, Karitsan ja Paimenen, hän huusi valittaen: Lapseni, Sinä maailman suloinen valkeus, kuinka näen Sinut ristin puulle pahantekijän tavoin ripustettuna?

Virrelmästikiirat, 1.säv.

Sinä, marttyyri, värjäsit omalla verilläsi itsellesi purppuravaatteen | ja siihen pukeutuneena Sinä nyt hallitset Herrasi kanssa, | niin kuin oli luvattu, | kaunistuksenas taistojen kirkkaus ja jumalallinen ihanuus. || Rukoile, että Kristus antaisi meidän sieluille rauhan ja suuren armon.

Liitelauselma: Pelottava on Jumala, Israelin Jumala, joka asuu pyhäkössään.

Maineikas marttyyri Adrianos, | Sinä jätit himojen tiet käyden pelastuksen tietä. | Sinä pääsit asumaan turmeluksettomiin asuntoihin kaikkien Kristusta totelleitten kanssa. || Rukoile heidän kanssansa, että meidän sieluillemme annettaisiin rauha ja suuri armo.

Liitelauselma: Pyhille, jotka maan päällä ovat, Hän osoittaa ihmeellistä rakkauttaan.

Oi uutta ja totisesti suurta ja outoa ihmettä! | Kuinka viisas Natalia taivuttaa puolisonsa kärsimään leikkaavan miekan? | Kuka on sellaista nähnyt? Kuka sellaisesta kuullut? || Hän halusi luovuttaa elämän silmäksi saamansa pelastavaan kuolemaan.

Kunnia... **6.säv.**

Oi nuhteetonta ja Herran valitsemaa pariskuntaa! | Oi rakastettua paria, Kristuksen ystäviä! | Oi erinomaisia ja autuaita puolisoita! | Kuka ei hämmästyisi kuullessaan heidän yli-inhimillisistä teoistaan! | Kuinka vaimo miehuullisena katkeraa hirmuvaltiasta vastaan antoi voiman puolisolleenkin kestää hirveydet | ja valitsemaan uskon tähden kuoleman elämän sijasta! | Oi viisaan Natalian jumalallisesta lausumia sanoja! | Oi jumalallisia kehotuksia, jotka halkoivat taivaita | ja johdattivat kunniakkaan Adrianoksen suuren Kuninkaan ystävänä valtaistuimen eteen! | Oi pyhä pari, rukoilkaa, että me, jotka vietämme rakkaudella teidän muistoanne, || pelastuisimme koettelemuksista ja kaikista ahdistuksista.

Nyt... **Jumalansynnyttäjän stikiira, 6.säv.**

Jumalansynnyttäjä, Sinä olet tosi viinipuu, | joka olet kantanut meille elämän hedelmän. | Me rukoilemme Sinua, oi Valtiatar, | kannan taistelijain kanssa esirukouksesi meidän puolestamme, || että Herra armahtaisi sielujamme.

Tai **kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle, 6.säv.**

Nähdessään Sinut ristiinnaulittuna, oi Kristus, | Sinun synnyttäjäsi huusi: | Mikä on tämä outo salaisuus, jonka minä näen, minun Poikani? || Kuinka Sinä, elämän antaja, kuolet lihallisesti puulla riippuen?

Tropari, 3.säv.

Sinä, autuas, pidit pelastavaa uskoa katoamattomana aarteena | ja jätit isiesi jumalattomuuden. | Seuraten herran jälkiä Sinä sait rikkaudeksesi jumalallisia armolahjoja. | Kunniakas Adrianos, || rukoile, että Kristus Jumala pelastaisi meidän sielumme.

Ehtoopalveluksen loppuosa, ja päätös.

Aamupalveluksessa

Oktoehoksen kanoni ja tämä pyhien kanoni. Theofaneksen runo.

1. veisu. Irmossi, 6.säv.

"Kuljettuaan jalan meren syvyyden halki | niin kuin mannerta | ja nähtyään takaa-ajavan faraon hukkuvan aaltoihin Israel huusi: || Veisatkaamme Jumalalle voittoveisu."

Troparit

Kristus Jumala, herätä marttyyriesi rukouksien kautta katumukseen valkeuteen minut, joka olen teoillani joutunut elämän yön hirveän unen valtaan.

Jumalan autuuttama Adrianos, jumalallisen tiedon suloa tiukkuvien huulten avulla Sinä oksensit pois entisen tietämättömyyden myrkyn.

Sinä naisten kaunistus Natalia, sielusi auringon koittoa kirikkaampana Sinä innostit puolisosikin taistelun valkeuteen.

Jumalansynnyttäjälle

Kun Sinä, puhdas, synnytit siemenettömästä kohdustasi ymmärryksen ylittäen lihaksitulleen oman Luojaasi Hänen tahtonsa mukaisesti, Sinä osoitit totisesti luotujen Valtiattareksi.

3. veisu. Irmossi

"Ei kukaan ole niin pyhä | kuin Sinä, Herra, minun Jumalani, | joka olet ylentänyt uskovaistesi sarven, oi Hyvä, || ja vahvistanut meidät Sinun tunnustamisesi kalliolle."

Troparit

Jättäen epäjumalien turhuuden kahleet Sinä, marttyyri, liityit Kristuksen rakkauteen. Iloiten Sinä tulit osalliseksi Hänen taistelijoittensa kahleista.

Jäsenenne rautamoukarien murskaamina te, kaikki Herran taistelijat, murskasitte totisesti jumalattomuuden luut kärsivällisyyden ja miehuullisuuden moukarilla.

Jumalallisen rakkauden polttaessa sieluasi Sinä, Natalia, sytytit puolisosikin Kristuksen rakkauteen jättäen lihan rakkauden.

Jumalansynnyttäjälle

Oi Puhdas, jumalallisen synnytyksesi ihme ylittää koko luonnon järjestyksen, sillä yliluonnollisesti sikisi kohdussasi Jumala, ja synnytettyäsi Sinä pysyit ainaisena neitseenä.

Irmossi

"Ei kukaan ole niin pyhä | kuin Sinä, Herra, minun Jumalani, | joka olet ylentänyt uskovaistesi sarven, oi Hyvä, || ja vahvistanut meidät Sinun tunnustamisesi kalliolle."

Katismatropari, 8.säv.

Marttyyrituskiin joutuneena ja miehuullisesti uskolla varustautuneena Sinä antauduit auliisti Herrallesi. | Autuaaksi ylistettävä Adrianos, Sinä Kristuksen kunniakas marttyyri, | armossa Sinä kukistit vihollisen röyhkeyden. | Nähdessään Sinun, maineikas, taistelevan Natalia innosti Sinua sanoillaan. | Sen tähden me huudamme Sinulle: | Rukoile Kristus Jumalaa, että Hän antaisi rikkomusten päästön meille, || jotka rakkaudella vietämme pyhää muistojuhlaasi.

Kunnia... nyt... **Jumalansynnyttäjän tropari, 8.säv.**

Oi kaikkein pyhin Neitsyt, Jumalanäiti! | Minä rukoilen Sinua: paranna sieluni tuskat ja anna minulle anteeksi rikkomukseni, | joilla minä kurja olen mielettömyydessäni saastuttanut sieluni ja ruumiini. | Mitä teenkään silloin, kun enkelit erottavat sieluni syntisestä ruumiistani? | Oi Valtiatar, tule silloin avukseni ja ole harras puolustajani, || sillä Sinä olet palvelijasi toivo.

Tai **kärsimysstikiira[tropari?] Jumalansynnyttäjälle, 8.säv.**

Nähdessään Karitsan, Paimenen ja Lunastajan ristillä, | emo valitti itkien ja huusi katkerasti: |Maailma riemuitsee saadessaan lunastuksen, | mutta sisimpäni on tulella nähdessäni ristiinnaulitsemisesi, | jonka Sinä kestät suuren armosi tähden, oi pitkämielinen Herra, armon syvyys ja hyvyyden lähde. | Ole laupias ja anna rikkomukset anteeksi palvelijoillesi, || jotka uskolla kumarramme Sinun jumalallisia kärsimyksiäsi!

4. veisu. Irmossi

"Kristus on minun voimani, | Jumalani ja Herrani! | - kohottaa pyhä seurakunta jumalallisella hartaudella riemuveisun, || puhtain mielin viettäen Herrassa juhlaa."

Troparit

Otettuaan Kristuksen voimakseen marttyyrit polkivat totisesti maahan vainoojien voimattoman röyhkeyden ja saivat taivaasta voittopalkinnot.

Jättäen turmeluksen vaatteen Sinä kudoit itsellesi katoamattomuuden vaatteen omista veristäsi. Nyt Sinä, Adrianos, seisot kunniaa Jumalan edessä.

Kaikkiällä vuotanut pyhien veri kannettiin totisena mirhavoiteena Jumalalle, ja voimallisesti se puhdistaa eksytyksen mädännäisyyden.

Vaimo petti Adamin kavalin sanoin, mutta Natalian sanat vapauttivat Sinut, Adrianos, eksytyksestä ja saattoivat Sinut paratiisiin iloon.

Jumalansynnyttäjälle

Ainainen Neitsyt, Jumalansynnyttäjä, totisesti sanoin kuvaamattomia ja käsittämättömiä ovat jumalallisen synnytyksesi salaisuudet niin meille maan päällä kuin taivaissakin oleville.

5. veisu. Irmossi

"Minä rukoilen Sinua, oi Hyvä: | Sytytä jumalallisen säteilysi voimalla rakkaus meidän sieluissamme, | jotka aamusta varhain tykösi riennämme, | jotta tulisimme tuntemaan Sinut, | Jumalan Sanan, || syntien synkstä pimeydestä ylös valkeuteen kutsuvan totisen Jumalan."

Troparit

Kaksi urheitten taistelijain kymmenikköä ynnä vielä kolme päästivät Kristukseen yhdistyneinä jumalattomuuden voimattomat siteet Kolminaisuuden voimalla.

Ikään kuin aurinko kirkkaitten tähtien keskellä Sinä, Adrianos, seisot taistelutovereittesi keskellä säteillen jumalisuutta, karkottaen jumalattomuuden synkeyden ja valistaen maailman ääret.

Jumalassa viisas Natalia, Sinä marttyyrien asuinkumppani, Sinun puhtaitten sanojesi virvoitus tuli puolisollesi totisesti tuskien parannuksesi ohjatessaan hänet parempaan rakkauteen.

Jumalansynnyttäjälle

Oi maailman hyvä Valtiatar, pelasta ne, jotka koko sielustansa tunnustavat Sinut Jumalansynnyttäjäksi, sillä Sinut, totisen Jumalansynnyttäjän, me olemme saaneet voittamattomaksi suojaksemme.

6. veisu. Irmossi

"Nähdessäni tämän maailman merellä riehuvan kiusausten myrskyn | minä tyveneen satamaasi kiiruhtaen huudan Sinulle: Oi ylen armollinen Herra, || johdata minun elämäni ylös turmeluksesta."

Troparit

Herran taistelijat, Kristuksen käden ohjauksessa te purjehditte vahingoitta halki jumalankieltämisen ulapan ja laskitte ylhäisen kirkkauden tyyneen satamaan.

Kukkien tavoin tuoksuvat taistojesi yliluonnolliset suorituksen, sillä Sinä, viisas Adrianos, osoitit Jumalan tuoksuvaksi suitsutukseksi palaessasi kidutusten roviolla.

Puhdas Natalia, tavoitellessaan Kristuksen totisesti teeskentelemätöntä kauneutta Sinun uskon kaunistama sielusi ei pettynyt toiveessaan.

Jumalansynnyttäjälle

Oi kaikkein puhtain Valtiatar, joka kuolevaisille Johdattajan, Herran, synnytit, tyynnytä minun himojeni levoton kiihko ja kauhistuttava kapinointi ja lahjoita rauha minun sydämelleni.

Irmossi

"Nähdessäni tämän maailman merellä riehuvan kiusausten myrskyn | minä tyveneen satamaasi kiiruhtaen huudan Sinulle: Oi ylen armollinen Herra, || johdata minun elämäni ylös turmeluksesta."

Kontakki, 4.säv.

Hurskaan vaimosi jumalalliset sanat sydämeesi ottaen sinä, | Kristuksen marttyyri Adrianos, riensit kidutuksiin || ja sait puolisosi kanssa sepeleen.

Iikossi

Ilon aika on koittanut uskovaisille, jumalallisen Adrianoksen päivä. | Riemuitkaamme ja huutakaamme hänelle: | Herran marttyyri, joka selvästi kävit hyvän taiston ja sait taivaasta vanhurskauden sepeleen, | pelasta meidät kaikki vihollisen kaikista juonista. | Toimita meille sielujen ja ruumiitten parannus, | ja puhdistat taivaasta käsin mieleni kaikki tahrat, || Sinä joka sait puolisosi kanssa sepeleen.

Synaksario

Samana kuun 26:ntena päivänä muistellemme pyhiä marttyyreja Adrianosta ja Nataliaa ja heidän kumppaneitaan.

Säkeitä

Jalkansa murhapoluille ohjanneitten pahojen kädet katkaisivat Adrianoksen kädet ja jalat.

Natalia oli elämässä Adrianoksen puoliso ja taivaassakin hänen asuinkumppaninsa.

Adrianoksen kädet ja jalat katkaistiin kahdentenakymmenentenä kuudentena.

Samana päivänä miekka surmasi pyhä Adrianoksen taistelutoverit.

Säkeitä

Kahdenkymmenen kolmen miehen nelinkertaiset kädet ja jalat katkaistiin.

Samana päivänä muistellemme pyhiä marttyyreja Attikosta ja Sisiniosta sekä pyhittäjäisäämme Ibistionia.

Säkeitä

Kaksi taistelijaa kohtasi yhdessä miekan juostuaan keveästi kilpakentällä.

Kyynelten isopin pesemänä Sinä, Ibistion, astui iloiten kynelettömään tilaan.

Samana päivänä muistellemme toista marttyyri Adrianosta.

Säkeitä

Seppelien suurena päivänä seppele koristaa myös mestattua Adrianosta.

Samana päivänä muistellemme pyhittäjä Ioasafin, kuningas Abenerin poikaa.

Säkeitä

Into teki maallisen kuninkaan pojasta kaiken Kuninkaan valtakunnan asukkaan.

Samana päivänä pyhittäjä Tithoes pääsi rauhassa loppuun.

Säkeitä

En usko Tithoeksella lihaa olleenkaan, sillä kuoltuaan hän ei jättänyt mitään haudan ruoaksi.

Pyhiesi esirukouksien tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

"Hurskaille nuorukaisille enkeli virvoitti kasteella tulisen pätsin, | mutta kaldealaiset polttava Jumalan käsky pakotti hirmuvaltiaan huutamaan: || Kiitetty olet Sinä, meidän isämme Jumala."

Troparit

Marttyyrit, te osoittauduitte ylhäisen Siionin sortumattomiksi linnoituksiksi hajottaessanne maahan vihollisen kaikki muurinmurtaajat taistelunne vivulla. Sen tähden me hartaasti kunnioitamme teidän muistoanne.

Jumala antoi Adrianokselle avuksi ja aatetoveriksi Natalian, joka nosti hänet ylös eksytyksen syvyydestä ja innosti huutamaan: Kiitetty olet Sinä, meidän isäimme Jumala.

Talletettuasi marttyyrin käden kalliina aarteena Sinä, puhdas, et kaikkien Jumalan käden ohjamaana luovuttanut siveytesi aarretta sitä ryöstämään pyrkiville.

Jumalansynnyttäjälle

Pätsi ei polttanut kolmea nuorukaista kuvaten siten edeltä synnytystäsi, sillä Sinua polttamatta asusti jumalallinen tuli Sinussa ja opetti kaikki huutamaan: Kiitetty olet Sinä, meidän isäimme Jumala.

8. veisu. Irmossi

"Sinä, Kristus, joka pelkällä tahdollasi kaiken aikaansaat, | teit hurskaille nuorukaisille tulenliekin kasteen lähteeksi, | ja vanhurskaan uhrin Sinä vedellä palamaan sytytit. || Sinua me yli kaiken ylistämme kaikkina aikoina."

Troparit

Kidutusten tulessa kannettuina uhreina te, taistelijat, sammutit verellänne jumalattomuuden koko roihun ja huusitte: Sinua, Kristus, me korkeasti ylistämme iankaikkisesti.

Sinun taistelijaisi verilähteet tulivat maailmalle parannusten virraksi, jotka kuivattavat hirveitten kärsimysten meren. Heitä ylistäen me Sinua, Kristus, kiitämme.

Kuka ei ihailisi ihmeellisen vaimon rakkautta Herraan? Niin kuin hän vihasi lihan rakkautta, niin hän taivutti puolisonsakin palvelemaan ja ylistämään Kristusta iankaikkisesti.

Jumalansynnyttäjälle

Sinussa, oi neitsyt, sikisi Sana, joka on Valkeus Valkeudesta ja Valkeudenantaja, ja sanoin selittämättömällä tavalla Sinä, johon jumalallinen Henki oli asettunut asumaan, synnytit Hänet kohoten kunniaan. Sen tähden me Sinua veisuin ylistämme kaikkina aikoina.

Irmossi

"Sinä, Kristus, joka pelkällä tahdollasi kaiken aikaansaat, | teit hurskaille nuorukaisille tulenliekin kasteen lähteeksi, | ja vanhurskaan uhrin Sinä vedellä palamaan sytytit. || Sinua me yli kaiken ylistämme kaikkina aikoina."

9. veisu. Irmossi

"Ihmisten on mahdoton nähdä Jumalaa, | sillä Häntä kohti eivät enkeleinkään joukot rohkene katsettaan kohottaa, | mutta Sinun kauttasi, oi Puhtain, | ilmestyi ihmisille lihaksi tulleen Sana. | Hänelle taivaallisten sotajoukkojen kanssa kiitosta veisaten || me Sinua, Neitsyt, autuaaksi ylistämme."

Troparit

Kunniakkaat taistelijat, jäsenten silpominen, pitkät hirveydet, tuli ja ajallinen lihan kuolema eivät suinkaan voineet erottaa teitä Kristuksen rakkaudesta. Sen tähden te riemuitsette aina Hänen kanssansa.

Marttyyrit, te osoittauduite kaikille vihollisille voittamattomaksi sotavoimaksi, Jumalan kaupungiksi ja linnoitetuksi valtakunnaksi, suljetuksi paratiisin turvapaikaksi, voittoisaksi joukkueeksi, Jumalan valitsemaksi kansaksi ja kirkon sortumattomiksi pylväiksi.

Kunnianarvoista marttyyrit, te osoittauduite jumalallisen kirkkaiksi lampuiksi, jotka levitätte meille jumalisuuden valkeutta, kunnian Auringon heijastuksiksi ja illattoman autuuden lapsiksi.

Marttyyrit, te osoittauduite Hengen täyttämiksi vesilähteiksi ja jumalallisten armolahjojen virraksi, taistelumlajaksi, josta vuotaa pelastuksen avara vesi. Alati te pelastatte meidät kiusausten myrskyistä.

Oi maineikas, seisoessasi Kristuksen marttyyrien kuoroissa Kaikkivaltiaan valtaistuimen edessä, pelasta meidät, jotka uskolla ja halulla vietämme muistoasi ja pelasta rukouksillasi meidät kaikista meitä kiusaavista koettelemuksista.

Jumalansynnyttäjälle

Oi viaton, puhdas Jumalansynnyttäjä, Sinun sanoin selittämättömän ja kuvaamattoman synnytyksesi kautta annetaan nyt kuolleille lahjaksi ylösnousemus, sillä Sinusta koitti kaikille lihaan pukeutunut Elämä, joka hajoitti kuoleman synkeyden.

Irmossi

"Ihmisten on mahdoton nähdä Jumalaa, | sillä Häntä kohti eivät enkeleinkään joukot rohkene katsettaan kohottaa, | mutta Sinun kauttasi, oi Puhtain, | ilmestyi ihmisille lihaksi tulleen Sana. | Hänelle taivaallisten sotajoukkojen kanssa kiitosta veisaten || me Sinua, Neitsyt, autuaaksi ylistämme."

Eksapostilario, 2.säv.

Ylistäkäämme taistelijain perustuksena viisasta ja voittamatonta marttyyri Adrianosta | sekä puhdasta Nataliaa. | Heidän kanssansa säteilee pyhä marttyyrijoukko, voittoisa ryhmä. | Viettäen heidän kirkasta muistoansa me ylistämme heitä veisuin, || sillä he rukoilevat Kristusta kaikkien puolesta.

Jumalansynnyttäjän eksapostilario, 2.säv.

Koko maailma on moninaisissa hädissä saanut Sinut, pyhä Neitsyt, | vastustamattomaksi puolustukseksi, varjelijaksi, suojelijaksi, tueksi, | valtaamattomaksi muuriksi, pettämättömäksi pelastukseksi ja jumalalliseksi linnoitukseksi. | Oi kaiken Kuninkaan, Jumalan Äiti ja palvelijatar, || pelasta minutkin, palvelijasi, kaikenlaisista vaaroista.

Kiitosstikiirat, 8.säv.

Urhea Adrianos, Sinä olit Herran äänen toteuttaja | jättäessäsi maailman kaiken ihanuuden, | ja ristiä harteillasi kantaen Sinä tulit osalliseksi Hänen kärsimyksistään. | Kummallakin tavalla Sinä osoitit otolliseksi || ja sen tähden me uskovaiset tänään ylistämme Sinun jumalallista muistoasi.

Kärsivällinen Adrianos, | jatkuvien kidutusten aallokossa Sinä sait vaimosi ohjaajaksesi | ja hän ohjasi Sinut tyyneen satamaan, | josta päästään ylhäiseen kaupunkiin. | Me pyydämme, oi maineikas marttyyri: || Siellä nyt asuessasi rukoile ylistäjiesi puolesta.

Kahleet, kidutukset ja jäsenten silpomisen kärsivällisesti kestäen | te annoitte sielunne Luojalle | ja saitte totisesti iankaikkisen levon ja katoamattoman autuuden. | Oi, minkä palkinnon te saittekaan Kristukselta, || te kunniakkaat ja kunnianarvoiset marttyyrit!

Kunnia... 2.säv.

Kaiken edeltä tietävä Herra toimitti Sinut, kunniakas marttyyri Adrianos, | sanomattomalla kaitselmuksellaan marttyyriuden miekan leikattavaksi | niin kuin hedelmällisen viiniköynnöksen. | Niin Sinä kannoit kärsivällisyyden hedelmiä, || jotka ravitsevat rakkaudella Sinua ylistävien sydämet.

Nyt... Jumalansynnyttäjän stikiira, 2.säv.

Kaiken toivoni minä panen Sinuun, | oi Jumalanäiti, || suojele minua (Sinun) kattosi alla!

Virrelmästikiiroina oktoehoksen stikiirat.

Palveluksen loppuosa tavan mukaisesti, ja päätös.